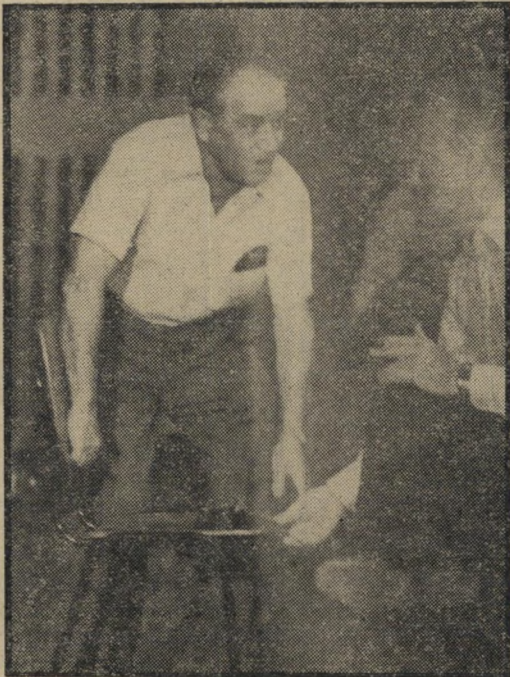

יצחק רבין

התגלה בישיבה האחרונה של מרכז מיפלגת העבודה כפיר סומת חיה לסיגריות האמריקאיות קנט, אותו עישן בשר-שרת משך כל זמן הישיבה. בסידרת תמונות זו אפשר לראות את רבין, שישב בשורה הראשונה של האולם, כשהוא מצית סיגריה (למעלה מימין), שואף את העשן עמוק לריאותיו (למעלה משמאל), ופולט אותו (למטה מימין). רבין עישן סיגריות רבות,

למרות השלטים הגדולים באולם, האוסרים על העישון, והשליך את האפר ובדלי-הסיגריות על הריצפה לפניו. אחד הסדרנים, שהבחין בציבורי הסיגריות והאפר ליד מקום-מושביו של ראש הממשלה, מיהר להביא כיסא, עליו הציב מאמרה והציבו לפני רבין (תמונה אמצעית למטה). רבין הסיט את הכיסא הצידה, אולם החל להש-תמש במאמרה שעליו ולא שב ללכלך את ריצפת אולם הישיבות של המרכז.

תלבו, שהיא בתו של מנכ"ל שטן מי שהיה קצין בכיר, **בני ימין ג'יבלר**. תמר התגוררה בצעירותה בשכונת לבית משר-פחת כהן, אליו היא עוברת עתה עם בעלה.

מישמר אורחי עומד להיות מוקם גם בשכונת הגני-ראלים צהלה, אולם למרות ה-תודעה הביטחונית העמוקה ש-היתה צריכה להיות דווקא בק-רב תושבי שכונה זו, בה מת-גוררים רבים ממפקדי צה"ל בהווה ובעבר, גילה מארגן המשמר האזרחי בצהלה, **מלשה** ("מושקה") **שינער** כי חסרים לו מספר מתנדבים. מחוסר ברירה הוא פנה אל אישים אשר רשומים כתושבי צהלה אך אינם מתגוררים בה יותר כראש הממשלה יצחק רבין, מנכ"ל מחלקת הקליטה של ה-סוכנות היהודית, מי שהיה אלוף (מיל.) **עוזי** ("מלך הבי-צה") **נרקיס** ומנכ"ל רשות ה-נמלים, מי שהיה ממפקדיו ה-ראשונים של חיל-האוויר אלוף (מיל.) **אחרון רמז**.

עוזרו האישי של שר-החוץ **יגאל אלון**, **חיים ברי-און**, חזר בשבוע שעבר מאר-צות-הברית ואנגליה. מהגסיעה בה ליווה את אלון לעצרת ה-אז"ם, בראון לא קנה לעצמו ולחבריו שום מתנה, מלבד זוג כפפות לבנות. אותן הוא לובש כל הזמן משום שקיבל באר-צות-הברית פריחה מכוערת על ידיו, והוא מכסה את הידיים בכפפות אלה.

כן יש לתת לו היתר להישאר בלונדון.

ביתו של מי שתיה אלוף, הורד אחר-כך לדרגת טוראי עלידי **רויב בן-גוריון** המנוח, **אליהו** ("בן-חור") **כהן** בצהלה, לא ישאר ריק מדיירים למרות שכהן ורעייתו החליטו לעזוב את שכונת ה-חווילות ולעבור לקרית-שמונה כדי לעזור לתושבים שם. שלא כח"כ **יוסי שריד** אשר מת-גורר בקריה רק יומיים בשבוע עברו הכהנים לקרית-שמונה ל-מגורים קבועים. את ביתם הם משכירים לכתב הארץ בירושי-לים **איתן ליפשיץ** ורעייתו

דרך מקורית להתחל ב-בריטניה הגדולה מצא **מוני אלקיים**, צעיר ממוצא צפון-אפריקאי שלמד באוניברסיטת בריסל. אחרי שהקים באירופה כמה ועדים למען הסדר ישרא-לי-פלסטיני, בעידוד גורמים מסויימים במשרד-החוץ שראו בהם מכשיר להשפעה בחוגי ה-שמאל החדש, החליט מוני ש-יותר טוב להיות פנתר. הוא הצטרף לפנתרים מרחוק, הגיע לבריטניה וביקש שם השבוע, לדברי כתבים ישראלים, מיק-לש מדיני. לפי הידיעה, הודיע לשילטנות הבריטיים כי כ-צפון-אפריקאי הוא צפוי ב-ישראל להפלייה ולמאסר, ועל

סויר בארץ, ובסוף מביאים אר-תם לבית-קברות צבאי. עכשיו לוקחים אותם ממל-התעופה ישר לבית-הקברות, כדי לסחוט מהם כסף."

באותה הזדמנות נמצא גם פיתרון לכל בעיות המדינה במכה אחת: **"את אריק שרון ימנו למנכ"ל צ"ם, במקום מיכאל צור. למיכאל צור יתנו מינוי בכיר בצה"ל, כפי שדורש אריק, ודודו (דויד אלעזר) יהיה ח"כ מטעם ה-ליכוד".** היחיד שהתנגד היה המשורר **חיים חפר**, שאינו מוכן להעביר את דודו, איש הפלמ"ח, לימין.

עיתונאי אחר השוהה בשליחות בחו"ל הוא כתב יד-עות אחרונות לשעבר, **גרעון רייכר**. רייכר עוסק בשבועות האחרונים בלימוד רכיבה על פוני קטן.

כמקפיד מופלג על הני-מוסים התגלה ראש-עיריית תל-אביב, **שלמה** ("צ'יצ") **לה-פ**. כשביקרו בלישכתו, לפני ימים אחדים, אנשי ועד השכונות של שיעור קצר בנימוסים והליכות. לאחד מהם, עובד משרד מר-שלתי, שנכנס ללישכה וסיגריה דולקת בידו, העיר שזהו דבר שלא ייעשה. כאשר הציתה אשה מבוגרת, מן האורחות, סי-גריה, העיר גם לה, אך בצורה כזו שהיא סירבה לדבר אליו לאחרי-מכן. לפתע הבחין בחייל, שישב ומישקפו מורמים על ראשו, **"זה לא יפה"**, אמר לו.

כאשר הופיע **"אבי-הפצועים"** **שימחה הולצברג**, כרג כמינהגו במיסעדת ג'ק, ביום השישי בצהריים, קידמה אותו מקהלה של ליצני המקום. **"שמעתי שאתה עורך שוב חר-פה!"** אמר לו אחד מהם, **"הכלה היא מתנחלת מוואדי-קלט, והחתן הוא חייל שנפצע ממכות המתנחלים."** שימחה, שהוא בעל דיעות לאומניות, היי בקושי.

הולצברג, מצידו, מת-מרמר על שיטת הטיפול ב-אורחי אמדינה. **"פעם היו עור-כים לאנשי המגבית היחודית**

The London Gleaner
GIDEON SAMET
MOVES INTO 10 DOWNING STREET!

גידעון סאמט עורך היומון הארץ (מימין) קיבל לאחרונה מידע שחזר מלונדון שי מקורי: גיליון עיתון בשם הלונדון גלינר, שאינו קיים כמובן, אשר כותרתו הראשית זועקת: **"גידעון סאמט עובר לרחוב דאונינג מיספר 10"**, הידוע כמישכן ראשי-ממשלת אנגליה. בלונדון אפשר למצוא חנויות, בעיקר רחוב קארנבי המפורסם, שם יכול כל אחד להדפיס לעצמו, במחיר כמה שילינגים, דף של עיתון ולכתוב בו ככל העולה על רוחו ו**"לחשוף"** איתו אחר-כך בפני חבריו.

